

18488 LLEI 22/1992, de 30 de juliol, de mesures urgents sobre foment de l'ocupació i protecció per desocupació. («BOE» 186, de 4-8-1992.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigüe: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Preàmbul

1

El creixement moderat de l'economia espanyola i, per tant, de la creació de llocs de treball des de la segona meitat de l'any 1990, ha originat una difícil situació en el mercat de treball i un preocupant desequilibri financer en el sistema de protecció per desocupació.

S'imposa, per tant, adoptar mesures urgents que permetin, d'una banda, reassignar la despesa pública per potenciar les polítiques actives d'ocupació dirigides a incentivar la contractació per temps indefinit dels col·lectius amb especials dificultats d'inserció laboral i a proporcionar més formació als aturats i, d'altra banda, racionalitzar la despesa en protecció per desocupació, per assegurar el futur equilibri financer del sistema i la protecció efectiva dels qui estiguin a l'atur i busquin feina activament.

2

Per a la consecució del primer objectiu, s'incentiva la contractació per temps indefinit de treballadors que formin part dels col·lectius amb taxes d'atur més elevades i sigui més llarg el seu temps de permanència en situació de desocupació, és a dir, els joves, els treballadors de més de quaranta-cinc anys i les dones. Més enllà dels requisits específics per a cada col·lectiu, hi ha una nota comuna a tots ells, ja que es tracta d'aturats de llarga durada, situació que s'assimila, en el cas dels joves compresos entre els vint-i-cinc i els vint-i-nou anys, a la no-realització de cap activitat laboral anterior per un temps superior a tres mesos.

Aquesta Llei regula amb caràcter unitari tots els incentius públics a la contractació laboral, excepte els previstos per a treballadors minusvàlids, que segueixen mantenint un tractament diferenciat.

Sense perjudici de la finalitat de fomentar la contractació per temps indefinit dels treballadors inclosos en algun dels col·lectius abans esmentats, els incentius que es concedeixen es graduen en funció del diferent nivell de dificultat que, per a la seva inserció laboral, deriven de l'edat o del sexe d'aquests treballadors.

En relació amb els contractes en pràctiques i per a la formació, es deroguen les reduccions de quotes a la Seguretat Social, que preveu el Reial decret 1992/1984, de 31 d'octubre, sense perjudici de mantenir el finançament públic del cost de la formació teòrica impartida, i es prima la incorporació definitiva del treballador a l'empresa com a millor fórmula per contribuir al compliment de la finalitat formativa d'aquests contractes.

En coherència amb els objectius d'aquesta norma, els incentius es reserven per a la creació de llocs de treball net, de manera que s'evita la utilització en frau de llei que suposaria la substitució de treballadors adscrits a l'empresa per altres inclosos en algun dels col·lectius la contractació dels quals se subvenciona. Com a complement a això, s'estableix l'obligació dels beneficiaris dels incentius de mantenir el nivell d'ocupació durant almenys tres anys, i de substituir, en cas de vacant, els contractes extingits per altres de la mateixa naturalesa.

Es declara expressament la incompatibilitat dels beneficis que estableix aquesta Llei amb altres ajudes públiques que tinguin la mateixa finalitat, raó per la qual es procedeix a fer una nova redacció del número 5 de l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, i es reserven les deduccions fiscals només per a la contractació per temps indefinit i a jornada completa dels treballadors minusvàlids.

3

La racionalització de la despesa en protecció per desocupació s'aborda actuant sobre les principals causes que han originat un important increment en el cost de la protecció. Dins d'aquestes, mereixen una referència especial la contractació temporal i els elevats índexs de rotació, així com la seva correspondència amb els períodes mínims de cotització exigits per accedir a la protecció per desocupació.

Per tant, és necessari introduir un conjunt de mesures que, respectant la norma de l'article 41 de la Constitució, corregeixi les desviacions i els desequilibris més notoris i urgents. Per a aquest fi, la Llei introdueix les modificacions següents:

a) La durada mínima del contracte temporal de foment de l'ocupació és de dotze mesos. Aquesta modificació suposa més permanència en l'ocupació dels treballadors i el descens correlatiu de l'índex de rotació en la contractació temporal; sense que això impliqui introduir rigideses en el mercat de treball, si es té en compte la permanència de les altres modalitats contractuals de durada determinada que permeten satisfer adequadament les necessitats que hi ha en el mercat de treball. D'altra banda, l'experiència indica que la durada mitjana dels contractes temporals de foment de l'ocupació ha oscil·lat al voltant dels divuit mesos.

b) S'estableix en dotze mesos el període mínim de cotització necessari per accedir a la prestació de nivell contributiu, de manera que es manté l'equilibri entre durada mínima del contracte temporal de foment de l'ocupació i de la prestació contributiva.

c) Es modifica l'escala que relaciona períodes cotitzats amb durada de la prestació, per reorientar la seva finalitat a fi de protegir situacions temporals i involuntàries de desocupació, i fomentar la recerca activa d'ocupació, que es complementa amb l'establiment de plans específics de gestió d'ocupació, qualificació i classificació d'aturats i formació professional ocupacional que ajudin el beneficiari a trobar feina.

d) També es modifiquen els tipus aplicables a la base reguladora que determinen la quantia de la prestació, per moderar les elevades taxes de reposició de la prestació contributiva en relació amb els salaris deixats de percebre, perquè aquestes taxes poden desincentivar la recerca d'ocupació.

e) En congruència amb la finalitat d'aquesta norma, el dret a la prestació o al subsidi per desocupació s'extingeix si els beneficiaris rebutgen participar en accions de formació professional, i rebutgen adquirir la capacitat necessària per accedir a un lloc de treball per instal·lar-se de manera insolidària en la protecció per desocupació.

f) Paral·lelament, s'introdueix, per primera vegada en el nostre sistema, la possibilitat d'accedir al subsidi de desocupació als qui, sense tenir responsabilitats familiars, estiguin en situació legal de desocupació i no reuneixin el període mínim de cotització per a la prestació de nivell contributiu. Els qui estiguin en aquesta situació i hagin cotitzat com a mínim sis mesos tenen dret a sis mesos de subsidi. A més, la Llei preveu com a situació qualificada la del beneficiari amb responsabilitats familiars que pot percebre el subsidi per un període màxim de vint-i-un mesos.

Així mateix, s'elimina el període d'espera d'un mes per percebre el subsidi en els supòsits que preveu l'article

13, número 1, lletra d), de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

g) Quan es tracti de treballadors fixos discontinus que acreditin un període d'ocupació cotitzada de cent vuitanta dies o més, l'entitat gestora ha d'ingressar les cotitzacions corresponents a la contingència de jubilació durant un període de seixanta dies, a partir del naixement del subsidi.

h) La universalització de la prestació d'assistència sanitària que introdueix la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i el seu posterior desplegament reglamentari, fa innecessari que es mantingui l'esmentada prestació com a part integrant de la protecció per desocupació en el nivell assistencial. D'aquí que es deroguin els preceptes reguladors de la matèria a la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

4

L'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic que regula el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, amb la finalitat de potenciar l'economia social, es manté vigent per als qui pretenguin realitzar una activitat professional com a socis treballadors d'una cooperativa de treball associat o societat anònima laboral, i se suprimeix per a la resta dels col·lectius.

Finalment, el dret dels aturats a percebre una beca o ajuda per la seva participació en cursos de formació professional ocupacional ha produït distorsions en la finalitat formativa dels esmentats cursos i, per tant, una inadequada assignació dels importants recursos destinats a aquesta finalitat. Per això aquesta Llei, des d'una nova concepció del paper que les polítiques actives han de complir en el nou entorn comunitari, deixa sense efecte les beques, sense perjudici de reassignar la despesa que per aquest concepte es realitzava cap a una oferta formativa de més qualitat, que s'ha de traduir en recursos humans més qualificats, cosa que ha de permetre a les nostres empreses competir amb èxit en el mercat únic i als nostres treballadors obtenir més ocupació i més bona.

Tot i això, les beques o ajudes es mantenen per als treballadors minusvàlids que participin en cursos de formació professional, i també per als alumnes que participin en programes públics d'ocupació formativa en escoles taller i cases d'oficis i per al col·lectiu de treballadors agraris a què es refereix la disposició transitòria tercera del Reial decret 1618/1990, de 14 de desembre, atenent les modificacions que introdueix en el subsidi agrari el Reial decret 1387/1990, de 8 de novembre.

Capítol I

Programa públic de foment de la contractació indefinida

Article 1. Foment de la contractació indefinida.

1. Aquesta Llei regula els incentius que es concedeixen per la contractació indefinida de treballadors desocupats que reuneixin els requisits que preveu l'article següent.

2. Als efectes d'aquesta Llei, els contractes per temps indefinit objecte de subvenció s'han de subscriure a jornada completa, per a treballs que exigeixin la prestació de serveis durant tots els dies laborables de l'any, i han de suposar un increment respecte a la plantilla fixa de l'any natural anterior. Aquests contractes s'han de formalitzar sempre per escrit.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Es fomenta la contractació indefinida a favor dels col·lectius i mitjançant els incentius que s'indiquen a continuació:

a) Joves de menys de vint-i-cinc anys que portin inscrits com a desocupats almenys un any o joves desocupats amb una edat compresa entre els vint-i-cinc i els vint-i-nou anys sempre que, en aquest últim cas, no hagin treballat amb anterioritat per un temps superior a tres mesos.

Cada contracte indefinit se subvenciona amb 400.000 pessetes.

b) De més de quaranta-cinc anys que portin inscrits com a desocupats almenys un any.

Cada contracte indefinit dóna dret a una subvenció de 500.000 pessetes i a una bonificació del 50 per 100 de les quotes empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes durant tota la vigència del contracte.

c) Dones que portin inscrits com a desocupades almenys un any, que siguin contractades en professions o oficis, que determini el Ministeri de Treball i Seguretat Social, en les quals el col·lectiu femení està subrepresentat, o dones desocupades de més de vint-i-cinc anys que, havent tingut una feina anterior, es vulguin reintegrar laboralment després d'una interrupció de la seva activitat d'almenys cinc anys, sempre que la incorporació a l'empresa no resulti obligada en virtut de normes legals o convencionals.

Cada contracte indefinit se subvenciona amb 500.000 pessetes.

2. La transformació del contracte en pràctiques o per a la formació en contracte indefinit, en els termes que preveu el número 2 de l'article 1 d'aquesta disposició, se subvenciona amb 550.000 pessetes.

3. Són beneficiaris de les ajudes que estableix aquest article les empreses, sigui quina sigui la forma jurídica.

Article 3. Exclusions.

No es concedeixen les ajudes que preveu aquesta Llei en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial previstes a l'article 2 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, o altres disposicions legals.

b) Contractacions que afectin el cònjuge, ascendents, descendents i altres parents, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclusivament, de l'empresari o dels qui tinguin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les empreses que revesteixin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

c) Contractacions realitzades amb treballadors que en els vint-i-quatre mesos anteriors a la data de la contractació hagin prestat serveis a la mateixa empresa o grup d'empreses mitjançant un contracte per temps indefinit.

El que disposa el paràgraf precedent també és aplicable en el supòsit de vinculació laboral anterior del treballador amb empreses a les quals la sol·licitant dels beneficis hagi succeït en virtut del que estableix l'article 44 de la Llei 8/1980, de 10 de març.

Article 4. Requisits dels beneficiaris.

Els beneficiaris de les ajudes que preveu aquesta norma han de reunir els requisits següents:

a) Estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i davant la Seguretat Social.

b) No haver estat exclosos de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió d'infraccions greus o molt greus de conformitat amb el que preveu l'article 45.2 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

c) No haver reduït plantilla fixa, durant l'any natural anterior a la data de la contractació o transformació, per acomiadament declarat judicialment nul o improcedent o reconegut com a tal en acte de conciliació, expedient de

regulació d'ocupació per causes tecnològiques o econòmiques, o per la causa objectiva que preveu l'apartat c) de l'article 52 de la Llei 8/1980, de 10 de març.

No s'entén reduïda la plantilla per aquestes causes quan, amb anterioritat a la contractació o transformació objecte dels beneficis, s'hagi procedit a la cobertura de la vacant mitjançant una relació jurídica de la mateixa naturalesa que l'extingida.

Article 5. Obligacions dels beneficiaris.

Els beneficiaris estan obligats a mantenir la plantilla de treballadors fixos durant almenys tres anys.

Quan es produeixi el cessament de treballadors fixos en aquest termini, l'empresa està obligada a cobrir la vacant, en el termini d'un mes, mitjançant un contracte per temps indefinit i almenys amb una jornada igual a la del contracte extingit. Si la vacant afecta un contracte realitzat a l'empareda d'aquesta Llei, el nou treballador ha de reunir els requisits que estableix aquesta disposició.

Article 6. Incompatibilitats.

1. Els beneficis que estableix aquesta Llei són incompatibles amb qualssevol altres ajudes públiques concedides amb la mateixa finalitat.

2. En cap cas les ajudes establertes per a cada col·lectiu en aquesta Llei són acumulables entre si.

Article 7. Reintegrament dels beneficis.

1. En els supòsits d'obtenció de les ajudes sense reunir els requisits exigits per a la seva concessió, o d'incompliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, és procedent, de conformitat amb el que preveu l'article 81 de la Llei general pressupostària, el reintegrament de les quantitats percebudes i l'exigència d'interès de demora, així com la devolució de les quantitats deixades d'ingressar per bonificació de quotes a la Seguretat Social amb el recàrrec corresponent.

2. L'obligació de reintegrament que estableix el número anterior s'entén sense perjudici del que preveu la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

Capítol II

Protecció per desocupació

Article 8. Modificació de determinats articles de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

Es fa una nova redacció de l'article 5, número 1, lletra b); de l'article 8, número 1; de l'article 8, número 2; de l'article 8, número 4; de l'article 9, número 2; de l'article 10, número 1, lletra c); de l'article 10, número 3; de l'article 11, lletres b), c) i d); de l'article 13, número 1, lletra d); de l'article 14, número 2, paràgrafs segon i tercer (nous); de l'article 14, número 3, lletra c), i de l'article 15, número 4, de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

«Article 5, número 1.

b) Tenir cobert el període mínim de cotització a què es refereix el número 1 de l'article 8 d'aquesta Llei dins els sis anys anteriors a la situació legal de desocupació, o al moment en què va cessar l'obligació de cotitzar.»

«Article 8, número 1.

La durada de la prestació està en funció dels períodes d'ocupació cotitzada en els sis anys anteriors a la situació legal de desocupació o al moment

en què va cessar l'obligació de cotitzar, d'acord amb l'escala següent:

Període de cotització (en dies)	Període de prestació (en dies)
Des de 360 fins a 539	120
Des de 540 fins a 719	180
Des de 720 fins a 899	240
Des de 900 fins a 1.079	300
Des de 1.080 fins a 1.259	360
Des de 1.260 fins a 1.439	420
Des de 1.440 fins a 1.619	480
Des de 1.620 fins a 1.799	540
Des de 1.800 fins a 1.979	600
Des de 1.980 fins a 2.159	660
Des de 2.160	720

Aquesta escala pot ser modificada pel Govern, amb l'informe previ al Consell General de l'INEM, en funció de la taxa de desocupació i de les possibilitats del règim de finançament.»

«Article 8, número 2.

Als efectes de determinar el període d'ocupació cotitzada a què es refereix el número anterior s'han de tenir en compte totes les cotitzacions que no hagin estat computades per al reconeixement d'un dret anterior, tant de nivell contributiu com assistencial. No es computen les cotitzacions corresponents al temps d'abonament de la prestació que efectui l'entitat gestora, o, si s'escau, l'empresa.»

«Article 8, número 4.

Quan el dret a la prestació s'extingeixi perquè el titular realitza una feina de durada superior a dotze mesos, aquest pot optar, en cas que se li reconegui una nova prestació, entre reobrir el dret inicial pel període que li restava i les bases i tipus que li corresponien o percebre la prestació generada per les noves cotitzacions efectuades. Quan el treballador opti per la prestació anterior, les cotitzacions que van generar aquella prestació per la qual no hagi optat no es poden computar per al reconeixement d'un dret posterior.»

«Article 9, número 2.

La quantia de la prestació es determina aplicant a la base reguladora els següents tipus: el 70 per 100 durant els cent vuitanta primers dies i el 60 per 100 a partir del dia cent vuitanta-u.»

«Article 10, número 1.

e) Mentre el titular del dret realitzi un treball inferior a dotze mesos.»

«Article 10, número 3.

Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entén per col·locació adequada aquella que es correspongui amb la professió habitual del treballador o qualssevol altra que ajustant-se a les seves aptituds físiques i formatives impliqui un salari equivalent a l'establert en el sector en el qual se li ofereixi el lloc de treball, amb independència de la quantia de la prestació a què tingui dret, i no suposi un canvi de residència habitual, llevat que tingui possibilitat d'allotjament apropiat en el lloc de la nova ocupació. En tot cas, s'entén per col·locació adequada la coincidència amb l'última activitat laboral exercida.»

«Article 11.

b) Rebuig d'una oferta d'ocupació adequada o negativa a participar en treballs de col·laboració social, programes d'ocupació, o en accions de promoció, formació i reconversió professionals, llevat de causa justificada.

c) Imposició de sanció d'extinció de la prestació en els termes que preveu l'article 46 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, d'infraccions i sancions en l'ordre social.

d) Realització d'un treball de durada igual o superior a dotze mesos, sense perjudici del que estableix el número 4 de l'article 8.»

«Article 13, número 1.

d) Estar en situació legal de desocupació, no tenir dret a la prestació pel fet de no haver cobert el període mínim de cotització, sempre que:

- S'hagi cotitzat almenys tres mesos i es tinguin responsabilitats familiars.

- S'hagi cotitzat almenys sis mesos, encara que no es tinguin responsabilitats familiars.

El període d'espera no és aplicable als treballadors que estiguin en la situació que preveu aquest apartat.»

«Article 14, número 2, paràgrafs segon i tercer.

Amb independència del que preveu el paràgraf anterior, en els casos de percepció del subsidi de desocupació, quan es tracti dels treballadors fixos discontinus a què es refereix el Reial decret 2104/1984, de 21 de novembre, i el beneficiari hagi acreditat, a efectes del reconeixement del subsidi, un període d'ocupació cotitzada de cent vuitanta o més dies, l'entitat gestora també ha d'ingressar les cotitzacions a la Seguretat Social corresponent a la contingència de jubilació durant un període de seixanta dies, a partir de la data en què neixi el dret al subsidi per desocupació.

Als efectes de determinar la cotització dels supòsits assenyalats en els paràgrafs anteriors, s'ha de prendre com a base de cotització el límit mínim de cotització vigent en cada moment.»

«Article 14, número 3.

c) Quan el treballador no tingui dret a la prestació per desocupació perquè no ha cobert el període mínim de cotització, el temps de durada del subsidi és el següent:

- En cas que el treballador tingui responsabilitats familiars:

Període cotitzat	Durada del subsidi
3 mesos de cotització	3 mesos
4 mesos de cotització	4 mesos
5 mesos de cotització	5 mesos
6 mesos de cotització o més	21 mesos

Quan el subsidi tingui una durada de vint-i-un mesos, s'ha de reconèixer per un període de sis mesos prorrogables fins a esgotar-ne la durada màxima.

- En cas que el treballador no tingui responsabilitats familiars i tingui almenys sis mesos de cotització, la durada del subsidi és de sis mesos.

Quan es reconegui el dret en aquests supòsits, les cotitzacions que van servir per al naixement del subsidi no es poden tenir en compte per al reconeixement d'un futur dret a la prestació del nivell contributiu.»

«Article 15, número 4.

L'acceptació d'una feina de durada inferior a dotze mesos durant el termini d'espera no afecta el dret a obtenir el subsidi, que queda en suspens fins a la finalització d'aquella.»

Disposició adicional primera.

1. El número 1 de l'article 3 del Reial decret 1989/1984, de 17 d'octubre, pel qual es regula la contractació temporal com a foment de l'ocupació, queda redactat de la manera següent:

«1. La durada d'aquests contractes no pot ser inferior a dotze mesos ni superior a tres anys.»

2. Aquesta durada pot ser modificada pel Govern en funció de l'evolució de la taxa de desocupació i les expectatives del creixement de l'ocupació.

Disposició adicional segona.

Queden suprimides les referències a «treballadors autònoms» i «la promoció del treballador autònom o» del número 1 de l'article primer i article sisè, respectivament, del Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic pel valor actual del seu import, com a mesura de foment de l'ocupació.

Disposició adicional tercera.

Queden suprimides les beques i ajudes que estableix el número 1 de l'article 24 i l'ajuda mensual equivalent al 75 per 100 del salari mínim interprofessional que preveu el número 2 de l'article 25 del Reial decret 1618/1990, de 14 de desembre, pel qual es regula el Pla nacional de formació i inserció professional, per a tots els alumnes que participin en els cursos de formació professional ocupacional que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, excepte per als minusvàlids i els aturats a què es refereix l'Ordre ministerial de 29 de març de 1988, per la qual es regulen els programes d'escoles taller i cases d'oficis i per als que participin en els cursos de formació que estableix la disposició transitòria tercera del Reial decret 1618/1990, de 14 de desembre.

Disposició adicional quarta.

Als efectes del que estableix aquesta Llei, es consideren pertanyents a un mateix grup les empreses que constitueixen una unitat de decisió perquè qualsevol d'aquestes controla directament o indirectament les altres. S'entén que hi ha control d'una empresa dominada per una altra de dominant si està en algun dels casos de l'apartat 1 de l'article 42 del Codi de comerç.

Disposició adicional cinquena.

El Govern, en funció de l'evolució de l'ocupació i de l'estructura de la desocupació, pot modificar els requisits, col·lectius i les ajudes a què es refereix el capítol primer d'aquesta Llei.

Disposició adicional sisena.

Els treballadors per compte d'altri, retribuïts a la part, que prestin serveis en embarcacions pesqueres de fins a deu tones de registre brut, exclosos els assimilats a què es refereix l'article 4 del text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1974, de 30 d'agost, tenen dret a les prestacions per desocupació en els termes que regulen la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, i les seves normes reglamentàries.

Disposició addicional setena.

El número cinc de l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció que en fa l'article 72 de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992, queda redactat de la manera següent:

«Així mateix és aplicable la deducció de 700.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids amb contracte de treball indefinit, experimentat durant el primer exercici iniciat el 1992, respecte a la plantilla mitjana de treballadors minusvàlids de l'exercici immediatament anterior amb l'esmentat tipus de contracte.

Per al càlcul de l'increment de mitjana de plantilla s'han de computar, exclusivament, els treballadors minusvàlids/any amb contracte indefinit, que facin jornada completa, en els termes que disposa la legislació laboral».

Disposició transitòria primera.

Els contractes de treball a què es refereix aquesta Llei, i que s'hagin subscrit amb anterioritat al dia 8 d'abril de 1992, es continuen regint d'acord amb les normes a l'empara de les quals es van concertar.

Disposició transitòria segona.

Les situacions legals de desocupació que s'hagin produït abans del dia 8 d'abril de 1992 se segueixen regint per la normativa anterior encara que no s'hagi produït el reconeixement del dret.

Disposició transitòria tercera.

Els titulars amb data 8 d'abril de 1992 del dret d'assistència sanitària, a què es refereix l'article 4, apartat 2, lletra c), de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, disposen d'un termini de tres mesos per regularitzar la seva situació davant els òrgans competents per dispensar aquesta prestació.

Disposició transitòria quarta.

Fins que el Govern no reguli el contracte especial de formació professional que preveu el número 2 de l'article 34 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, les empreses que contractin per a la formació a temps complet treballadors minusvàlids estan exemptes de la totalitat de l'aportació empresarial a la Seguretat Social, per contingències comunes, per treballador contractat, sempre que la plantilla de l'empresa estigui formada per menys de 25 treballadors.

En cas que l'empresa tingui, almenys, 25 treballadors s'ha de reduir aquesta aportació empresarial, per treballador contractat, en el 90 per 100.

Disposició transitòria cinquena.

Les disposicions d'aquesta Llei que siguin més favorables o ampliïn drets en relació amb les que conté el Reial decret llei 1/1992, de 3 d'abril, s'apliquen retroactivament a totes les situacions que s'hagin generat com a conseqüència de l'esmentat Reial decret llei i des del moment de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i expressament les següents:

1. El Reial decret llei 1/1992, de 3 d'abril, de mesures urgents sobre el foment de l'ocupació i protecció per desocupació.

2. Els articles 5; 11, número 1, i 17 del Reial decret 1992/1984, de 31 d'octubre, pel qual es regulen els contractes en pràctiques i per a la formació.

3. Reial decret 3239/1983, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen incentius per fomentar la contractació de treballadors de més de quaranta-cinc anys.

4. Ordre de 9 de febrer de 1984, per la qual es desplega el Reial decret 3239/1983, de 28 de desembre.

5. Articles 14 i 15 de l'Ordre de 21 de febrer de 1986, per la qual s'estableixen diversos programes de suport a la creació de llocs de treball.

6. Els articles 4, número 1, apartat dos, lletra c); 8, número 3; 10, número 1, lletra b); 16 i 17 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

Disposició final primera.

1. Es faculten el Govern i, en l'àmbit de les seves respectives competències, els ministres d'Economia i Hisenda i de Treball i Seguretat Social per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

2. En particular, es faculta el Govern per estendre a altres col·lectius de treballadors el que disposa el número 2, paràgraf segon, de l'article 14 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, i per signar, atenent situacions de caràcter especial, convenis amb altres administracions públiques per tal de desplegar plans especials d'ocupació.

Disposició final segona.

1. S'autoritza el Govern perquè regularitzi, sistematitzi i harmonitzi les disposicions en matèria de protecció per desocupació que conté aquesta Llei, amb els textos legals següents:

a) Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

b) Reial decret llei 3/1989, de 31 de març, de mesures addicionals de caràcter social.

c) Article 111. Set, de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992.

2. També s'autoritza el Govern perquè aquestes normes, degudament regularitzades, aclarides i harmonitzades, s'integrin en el text refós que preveu la disposició final primera de la Llei 26/1990, de 20 de desembre, per la qual s'estableixen a la Seguretat Social prestacions no contributives, i a aquest efecte el termini per portar a terme l'esmentat text refós s'acaba el 31 de desembre de 1993.

3. Així mateix, s'han d'incloure en el text refós a què es refereix el número anterior les disposicions en matèria de Seguretat Social de vigència permanent que contenen les lleis 31/1990, de 27 de desembre, i 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per als exercicis de 1991 i 1992, respectivament.

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 de juliol de 1992.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ